

Vaittisten tiedote

2020/3

Hyvät Vaittisten sukuseuran jäsenet!

Vaittisten sukuseuran hallitus on päättänyt kokouksessaan 3.10.2020, että sukuseuran seuraava vuosikokous siirretään pidettäväksi vuonna 2021. Vuosikokous järjestetään Lahden seudulla heinäkuussa ja sen yhteydessä järjestetään tavalliseen tapaan sukutapaaminen, seuraavan sukuseuran matkan ajankohdasta päätetään kokouksessa. Ennakkotiedot vuosikokouksen ajasta ja paikasta lähetetään jäsenistölle hallituksen tammikuun 2021 kokouksen jälkeen. Vuosikokouksen aika, paikka ja ohjelma sekä esityslista ja poikkeuksellisen tilanteen vuoksi muutettavat kokousasiakirjat lähetetään varsinaisen kokouskutsun mukana myöhemmin keväällä 2021.

Vaittisten sukuseuran sääntöjen mukaan vuosikokous pidetään kahden vuoden välein; säännöissä ei ole mainittu minkäänlaisen etäkokouksen mahdollisuudesta. Sukuseuran hallitus valmisteli vuoden 2020 alkuvuoden aikana sukuseuran sääntömääräistä vuosikokousta ja sukutapaamista pidettäväksi 25.–26. heinäkuuta 2020. Valmistelut olivat pitkällä hallituksen kokouksessa 14.3.2020, mutta koronavirusepidemia oli samanaikaisesti jo todettu, minkä vuoksi hallitus piti mahdollisena, että toukokuussa olisi syytä pitää yhteyttä. Toukokuun 5.–9.5.2020 pidetyssä hallituksen sähköpostikokouksessa hallitus päätti siirtää heinäkuulle suunniteltua vuosikokousta myöhemmäksi, koska voimassa oli yleinen kokoontumisrajoitus ja suosituksia tapaamisten välttämisestä. Tuolloin hallitus päätti kokoontua elokuussa päättämään vuosikokouksen järjestämisestä huomioiden virusepidemian tilanteen. Puheenjohtajan oltua sähköpostitse yhteydessä hallituksen jäseniin hallituksen kokous siirrettiin lokakuun alkuun. Kokous pidettiin Tampereella 3.10.2020, koronavirusepidemian toisen vaiheen turvavälien ja maskisuositusten turvin.

Hallitus keskusteli tilanteesta kahden vaihtoehdon pohjalta. Hallituksen oli vielä mahdollista toimia sääntöjen mukaisessa järjestyksessä.

Sääntöjen mukaan vuosikokous on pidettävä tammi-lokakuun välisenä aikana. Sääntöjen mukaan hallituksen on kutsuttava yhdistyksen kokoukset koolle vähintään seitsemän päivää ennen kokousta jäsenistölle postitettavalla kirjeellä.

Toinen vaihtoehto oli siirtää vuosikokous vuodelle 2021, ja silloin hallitus toimisi tietoisesti yhdistyksen sääntöjen vastaisesti ja siirrolle on sen vuoksi oltava vahvat perustelut. Vaittisten sukuseuran säännöissä ei ole mainittu mahdollisuudesta järjestää jollakin tavoin ns. etäkokous, eikä hallitus sellaisen valmisteluun siksi ryhtynyt. Keväällä koronavirusepidemian aiheuttaneen poikkeustilan aikana annetuissa lainopillisissa ohjeissa yhdistyksille korostetaan, että tärkeintä on noudattaa yhdistyslain henkeä, jonka mukaan kaikkien halukkaiden jäsenten tulee voida osallistua kokoukseen tasavertaisesti ja turvallisesti, mutta yhdistyslaki ja yhdistysten omat säännöt ovat toissijaisia Valtioneuvoston tai muiden viranomaisten antamiin määräyksiin ja suosituksiin nähden. Monet yhdistykset ovat joutuneet tilanteeseen, jossa oli sääntöjen vastaisesti siirrettävä kasvokkain tapahtuvana vuosikokous myöhemmäksi. Kun yhdistyksen säännöissä on määritelty tietty ajanjakso vuoden aikana yhdistyksen kokouksen pitoajaksi, on perusteltua tehdä päätös siirtää yhdistyksen vuosikokous yhdellä vuodella vastaavaan ajankohtaan vuonna 2021.

Tällaisesta vuodella siirtämisestä olemme halunneet hallituksessa tehdä päätöksen ja ryhtyä sen pohjalta valmistelemaan kokousta. Siitä syystä olemmekin tehneet myös päätöksen, että vaikka tämän hallituksen toimikausi päättyy vuoden 2020 lopussa, toimimme samalla kokoonpanolla sukuseuran hallituksena vuoden 2021 alkupuolellakin.

Tampereella 3.10.2020

Vaittisten sukuseura ry:n hallitus

Pauli Vaittinen pj. Pirjo Vaittinen siht. Jouni Vaittinen varapj. Timo Vaittinen, Irja Kettunen

Marjaana Lipsonen, o.s. Vaittinen

Entäpä jos Rokka olisi ollut Vaittinen

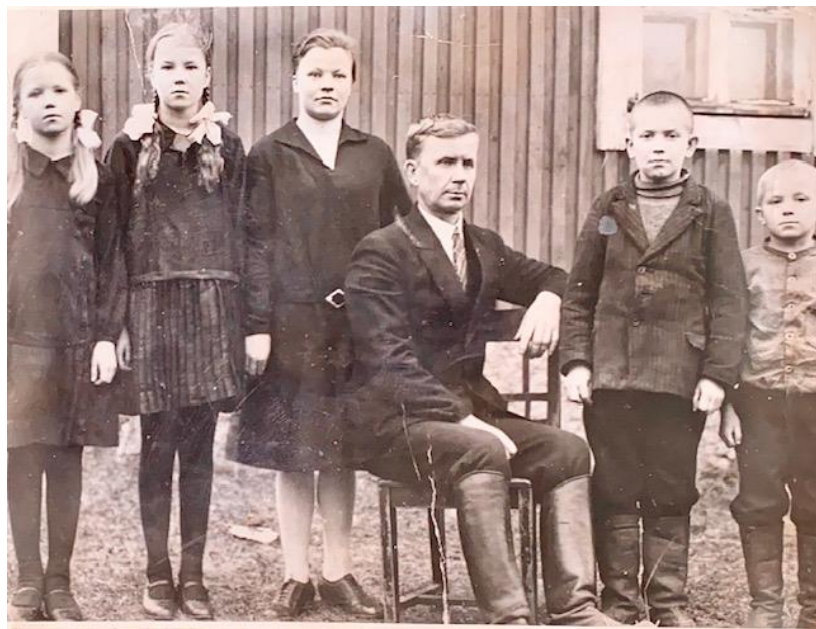

Kun Väinö Linna kirjoitti mestarillisen kirjansa *Tuntematon sotilas* vuonna 1954, hän toi kappaleen kirjansa ensipainoksesta lahjaksi isälleni, joka oli yksi *Kannaksen* jatkosodassa taistelleista maanviljelijöistä. Tämä tapahtui tammikuussa 1955 ja illasta kehkeytyi ikimuistoinen. Väinöllä oli mukanaan jaloviinapullo, josta läsnä olevat miehet ottivat napantereita. Paikalla oli isän ja Väinön lisäksi Väinön kaksi veljeä ja minä isän kyljessä vakoilemassa. Keskustelu pyöri paljon itse sodan ympärillä, kun Väinö oli ottanut kirjaan paljon tapahtumia omista kokemuksistaan ja veljiensä kertomista asioista. Isä tiesi, että yksi kirjan urhoollisista sotilaista oli *Rokka*, *Kannaksen* maanviljelijä ja kysyi Väinöltä ”*olinks mie se Rokka*”. Väinö kielsi ja isä vähän nolostuikin kysymystään. Hänen karjalan murteensa oli tismalleen samanlaista kuin *Rokan* murre kirjan ensimmäisessä painoksessa. Isä ei ollut kirjaa vielä lukenut ja Väinö otti tapahtumat pääosin oman konekiväärikomppaniansa tapahtumista ja siellähän se oikea *Rokan* esikuvakin oli.

Väinön äiti *Maija* asui perheineen myöhemmässä kotitalossani *Villamolla* vv. 1937–1939 ja muutti vuokralle viereiseen Mäki-Miinan mökkiin ihan vierinaapuristamme lunastaen mökin omakseen vuonna 1947. Samana kesänä vanhempani muuttivat Villamolle. Maija haki maidon aamuisin navetastamme. Näin perheemme tutustui Linnan perheeseen ja suureen kirjailijaan jo useita vuosia ennen kirjan ilmestymistä. Olimme paljon tekemisissä *linnalaisten* kanssa ja olen saanut nimenikin Väinön isoäidin mukaan Väinön vanhimman siskon Oilin pyynnöstä.

Sukutaustaa

Isäni *Oiva Vihtori Vaittinen* syntyi Muolaan *Punnuksessa* 15.11.1918. Isän isä *Vihtori Villenpoika Vaittinen*, s. 9.8.1891 *Muolaassa*. Isän äiti *Amalia Pietarintytär Jääskeläinen* syntyi 6.7.1893 *Muolaassa* ja kuoli 4.6.1924. Vihtori vihittiin toiseen avioliittoon 22.10.1933 *Amanda Vilpintytär Seppäsen* kanssa, joka oli syntynyt 25.8.1902. Äidin kuoltua isän nuoremmat veljet *Arvo Aarne*, s. 12.12.1921 ja *Viljo Veikko*, 2.14.2.1924 kuolivat molemmat vuoden 1925 keväällä. Veli *Reino Valter* syntyi 21.8.1920 ja kaatui 19.8.1941 paikassa *Möklähti, Jaakkima*. Isän sisaret *Jenny Ester*, 23.12.1915 ja *Aili Sanelma*, s. 19.8.1917 avioituivat Karjalassa ja muuttivat sieltä evakkoon, Jenny Hollolaan ja Aili Urjalaan.

Kuvassa oikealta Reino (sodassa kuollut veli), isä Oiva Vaittinen, hänen isänsä Vihtori, tämän vierellä Vihtorin sisko Anna Hyttiäinen o.s. Vaittinen, Jenny ja Aili -siskot; perhekuva lienee otettu äidin hautajaisten jälkeen, kun kaikilla tummat vaatteet, eikä pikkupoikia ja äitiä ole kuvassa.

Kummitätini *Aili Susi* asui *Köppilässä*. Se oli Nuutajärven kartanon sivutila ja Muolaan evakkojen kokoamispaikka. Kukin perhe muutti pois, kun ostettava tila löytyi ja *Aili ja Onni Susi* jäivät *Köppilään*. Muolaan evakkoja asutettiin

paljon Urjalaan ja maanviljelijät *Vihtori ja Amanda Vaittinen ja Oiva ja Hilikka Vaittinen* saivat lunastaa Honkolan kartanon sivutilan *Villamon* itselleen. *Villamolle* muutettiin kesällä 1947. Lapsia syntyi 5 ja heistä vanhin lapsi *Tuula* kuoli vuonna 1945 alle vuoden ikäisenä. Hän syntyi Turun sairaalassa silloin, kun isä makasi siellä haavoittuneena. *Hannele* s. 1946, minä *Marjaana* s. 1948, *Merja* s. 1951 ja *Helena* s, 1956 synnyimme siis kaikki *Urjalassa*.

Hilikka ja Oiva Vaittinen hääkuva 10.4.1944

Isä ja äiti lunastivat Vihtori Vaittisen osuuden tilasta vuonna 1958 ja viljelivät maatilaa lopun elämäänsä. Isä kuoli 7.7.1983 sydänkohtaukseen vain 64-vuotiaana ja äiti 18.6.2009 85-vuotiaana.

Millainen sotilas isäni oli ollut?

Vaikka olin vasta 6-vuotias isän saadessa Tuntemattoman ensipainoksen, muistan elävästi hänen punehtumisensa, kun hän ei ollutkaan Rokan esikuva. Isä meni palvelukseen 16.6.1941 ja kotiutettiin 22.10.1944 sairaalasta. Hän oli viestimies *JRI*:ssä ja taisteli paikoissa *Sakkola-Räisälä-Kaukola-Valkjärvi-Lipola-Lempaala-Valkeasaari-Kivennapa-Uusikirkko-Ihantala-Summa*. Hän haavoittui vakavasti venäläisten suurhyökkäyksessä ja vietiin *Turun sotasairaalaan* 25.6.1944. Isän vatsan poikki kulki vinosti valtava arpi. Vatsa oli kursittu kokoon kesäkuussa ja iso korjaava leikkaus tehtiin Turun sotasairaalassa vasta lokakuussa 1944. Saunan jälkeen me lapset aina kyselimme arvesta, mutta isä ei koskaan puhunut sodan tapahtumista eikä

rehvastellut tekemisillään sodassa ja kaikki on vain arvailua. Hänen 20-vuotias veljensä kuoli heti sodan alettua, mutta isä ei koskaan maininnut Reinoa.

Oman äidin tai pikkuveljiensä kuolemasta hän ei myös koskaan puhunut, vaikka oli vilkas ja seurallinen ihminen. En edes tiennyt hänellä olleen pikkuveljiä, ennen kuin Aili-tädin virkatodistuksista näin näiden nimet vuonna 2013.

Vaikeista asioista ei puhuttu.

Oiva Vaittinen kahdessa sota-ajan kuvassa, vasemmalla ratsun selässä ja oikealla puhdetöissä korsussa.

Isä oli elinaikanani äärimmäisen ahkera, rehellinen ja kova työmies. Hän joutui kirvesmiehen töihin jo 14-vuotiaana Punnuksessa eläessään. Isä Vihtori jäi vaimon kuollessa yksin elättämään kuutta lasta ja pieni tila ei isoa perhettä elättänyt. Kirvesmiehen töitä isä myöhemminkin teki mielellään ja oli hyvin kätevä käsistään. Koulunkäyntiin ei ollut mitään mahdollisuuksia. Isä oli myös Urjalan kunnan rakennuslautakunnassa jossain vaiheessa ja rakensi pari taloa joka kesä pienen miesporukan kanssa. Lasten kouluttaminen oli miltei ylivoimaista. *Urjalan yhteiskoulu* ja *Tampereen yliopisto* olivat maksullisia oppilaitoksia. Opintolainoja ja asumistukia ei vielä ollut.

Kiitollisuus vanhempiani kohtaan saamastani koulunkäyntimahdollisuudesta on erittäin suuri.

Supliikkimies

Luoteeltaan isä oli rohkea ja kovin sanavalmis. Hänen kanssaan töitä tehneet muistelevat hänen hyväntahtoisuuttaan ja hauskaa huumoriaan. Hän ei koskaan nolostuttanut harjoittelevaa apulaista rakennustyömaalla, vaan omalla mukavalla huumorillaan ohjasi tätä. Näin ollen tämä Vaittinen olisi voinut olla *Rokka* niissä tilanteissa, joissa tämä sanoi: ”*Oo iha rauhalline. Niin miekiin oon. Meil ei täs oo hättää.*” *Rokka* oli kylmähermoinen ampussa näreen takaa esiin tulevia vihollisia. Kirjailija ei voinut laittaa kirjaan edes sitä määrää, minkä esikuva *Pylkäs* ampui. Kirjassa kerrottua määrääkin pidettiin hirveänä liioitteluna. Isä ei ehkä tällaiseen kylmähäpäisyyteen olisi yltänyt. Hän oli nopeasti toimiva ja vähän äkkikipainenkin, mutta moni luonteenpiirre kyllä *Rokkaan* täsmäsi. Kova työnteko siinä paikassa, kun piti työtä tehdä, luotettavuus omaa ryhmää kohtaan. Isästä on kuvia asemasodan aikana lampunjalkaa vuolemassa ja voin vain kuvitella kuinka mukavia juttuja korsussa istuneet ovat silloin kuulleet. Isä tapasi paljon *Väinö Linnaa* Urjalaan muutettuaan ja Kannaksen murretta Väinö paljon kuuli. Isä selvisi tilanteesta kuin tilanteesta huumorintajunsa ansiosta, mutta ei hän mikään liian pehmeä mies ollut. Meitä lapsia kohtaan hän oli aina rakastava ja hyvä, mutta edellytti meiltä ahkeruutta ja kovaa työntekoa. Koulun jälkeen oli mentävä elopellolle ja kesällä kotitöitä ja peltotöitä teki koko perhe.

Elämään jääneet sanonnat

Isän kuolemasta on jo melkein 40 vuotta, mutta vieläkin nauramme isän hauskoja tokaisuja ja puheenparsia. Nekin elävät omaa elämäänsä, kuten *Väinö Linnan* kirjojen hauskat sanonnat. Isän elämä sisälsi paljon vaikeita asioita, mutta se ei jostain syystä hänen luonteessaan näkynyt. Siinä ei ollut minkäänlaista katkeruutta eikä myöskään vihaa hyväosaisia kohtaan. *Rokasta* vaistosin kyllä katkeruutta ja vähän herravihaakin, mutta isässä tällaista piirrettä ei ollut. Viime vaiheessa palvelukseen tulleet olivat vähän vanhempia ja usein perheellisiä miehiä, kuten *Rokkakin*. Isä oli nuori mies, joka sota-aikana tapasi tulevan puolisonsa ja meni vihille 10.4.1944 *Kuusaan Hovissa*, väliaikaisessa kirkossa. Koko elämä oli edessä. Isä kohteli kaikkia ihmisiä tasa-arvoisesti ja tuttavallisesti. Isä arvosti koulunkäyntiä ja oli äidin kertoman mukaan erityisen

ylpeä minusta, kun pääsin yliopistoon opiskelemaan ja päädyin vientipäälliköksi isoon tekniseen firmaan. Ainoan kerran, kun isä kävi työpaikallani vähän ennen kuolemaansa, hän hykerteli käsiään nuoria ja viehättäviä naisalaisiani katsellessaan. ”*Mukavaha siul on tääl, sanot vaa tyttölöil, et tehkäähä työ työt, mie mään makkaamaa.*” Vielä 20 vuotta firmasta lähtöni jälkeen silloiset työkaverit muistelivat nauraen tätä puhetta.

Huvittavinta isässä oli ehkä hätäisyys. Harkinnassa hän ei siis Rokan kylmäveriselle harkinnalle olisi pärjännyt. Heinäntekoon lähtö oli aina samanlaista kiihkoa. ”*Vieläks työ nukutta. Hämäläise Viljo on jo pellol!*” Mieheni muistelee huvittavimpana juttuna apen hätäisyydestä sitä, kun tehtiin Urjalaan rantamökkiin saunanlauteita. Isä laittoi saunan kiukaan lämpiämään ennen kuin aloitti vävyn kanssa lauteiden teon. Sauna on sitten valmiiksi kuuma, kun lauteet on tehty. ”*Päässä heti saunomaa*”, isä sanoi. Hiki valui lauteiden valmistuessa noroina molemmilta, vaikka isä kätevä ja nopea käsistään olikin ja vävy ei paljon huonommaksi jäänyt.

Vaittislaisii

Olen huvittavassa määrin perinyt isäni siskon fyysisiä ominaisuuksia, samoin isän. Punatukkaisuuskin tulee Vaittisten puolelta. Isän yksi tädeistä oli hehkuvan punatukkainen, samoin punainen on minun ja tyttäremme tukka, poikamme parta ja oli myös isäni parta.

Olen todennut perineeni saman liiallisen hätäisyyden töissäni ja huvittavaa on, että se on periytynyt myös pojalleni Villelle, joka on muutenkin ihan pappansa näköinen ja tyylinen – nopeita päätöksiä vaikeidenkin haasteiden edessä. ”*Sukuhee suopetäjä*”. Isäni parhaat ominaisuudet olivat suoruus ja rehellisyys ja näitä ominaisuuksia pidän itselläniikin parhaina. Ainoan kerran muistan isän tehneen jotain epärehellistä, kun meille ei tullut Aamulehteä. Perheen hyvä ystävä Valde Vainio oli lehtiasiamies ja laatikkoon tuli kymmenittäin hänelle osoitettuja lehtiä. Isä otti Valden lehden ja se vaivasi häntä kauheasti kuitenkin ja hän tunsu kovaa syyllisyyttä. Hän rapsutteli illalla Valden osoitelappua varmuuden vuoksi lehdestä ja kas, alta paljastui Oiva Vaittisen osoitelappu. ”*Halvatun hitto, mie oonkii varastant oman lehtein!*”.

Vaitse Oivast olisi siis saanut yhden loistoesimerkin suomalaisesta sotilaasta *Tuntematon sotilas* -kirjaan: luotettava, ahkera, töissään kätevä ja nopea, sovitteleva ja hauska nuori sotilas, joka uskoi osaamiseensa tiukoissakin paikoissa. *Ei ihan Rokka kuitenkaan.*

Pirjo Vaittinen

VÄINÖ LINNAN SATAVUOTISJUHLAVUOSI 2020

Joulukuun 20. päivänä 2020 tulee kuluneeksi sata vuonna kirjailija Väinö Linnan (20.12.1920–21.4.1992) syntymästä. Väinö Linnan romaani *Tuntematon sotilas* on heti julkaisemisesta vuonna 1954 lähtien ollut paljon luettu Suomessa. Romaanin pohjalta tehtiin jo seuraavana vuonna Edvin Laineen ohjaamana elokuva, joka on tavoittanut suuret katsojajoukot, myös television itsenäisyyspäivän ohjelmistossa. Romaani on sovitettu kaksi muutakin kertaa elokuvaksi. Näytelmäversiota on esitetty Pyynikin kesäteatterin lisäksi muillakin näyttämöillä. Vuonna 2000 julkaistiin romaanin alkuperäisversio otsikolla *Sotaromaani*. Myös romaani *Täällä Pohjantähden alla I–III*. 1959, 1960, 1962, sekin useina elokuva- ja näyttämösovituksina tuttu, on ollut tekemässä Väinö Linnasta kansalliskirjailijaa. Linnan kuva oli 20 markan setelissä. *Väinö Linnan seura* järjestää joka vuosi Urjalassa Pentinkulman päivät.

Juhlavuoden kunniaksi ovat ilmestyneet Jyrki Nummen, Maria Laakson, Toni Lahtisen ja Pertti Haapalan toimittama esseekokoelma *Väinö Linna – Tunnettu ja Tuntematon* Karo Hämmäläisen romaani *Kansalliskirjailija*, kirjailija **Karo Hämmäläisen ja** kuvittaja **Ilpo Koskelan** lasten tietokirja on nimeltään *Tampereen Linna*. Tulossa on marraskuussa Panu Rajala toimittama kirja Pertti Virtarannan kokoamasta Väinö Linnan haastatteluaineistosta.

Kirjailijan nimikkoseura on tänä vuonna kerännyt muistitietoa kirjailija Väinö Linnasta. Urjalan kirjaston näyttelytilassa esillä ollut **Päiväläispoika**-näyttely esittelee kuvin ja tekstein Väinö Linnan Urjalan aikaisen lapsuuden ja nuoruuden vuosina 1920–1938 dokumentteja. Näyttely on nähtävissä Pispalan kirjastossa Tampereella 10.9.–17.10. 2020 ja Suomalaisen kirjan museo Pukstaavissa Sastamalan Vammalassa 28.11.2020–31.3.2021.

Näyttelyssä on mukana sukuseuran jäsenen Marjaana Lipsosen (os. Vaittinen) kirjoitus. Lue lisää myös osoitteessa <https://vainolinnanseura.fi/paivalaispoika-nayttely/> ja <https://vainolinnanseura.fi/2020/04/27/muistot-heraavat-muistelemalla/>.

Tulossa on vielä Helsingin Sanomien Väinö Linna -numero Teema-liite 22.10.2020.

Muistutus vuoden 2020 jäsenmaksusta

Jäsenmaksujen eräpäivä oli 6.3.2020

1.10.2020 jäsenmaksu on vielä maksamatta 56 jäsenellä.

Muista viitenumero.

Jäsenmaksu on vain 10 euroa / henkilö, alle 18-vuotiailta lapsilta 5 euroa tai 20 euroa/perhe (vanhemmat ja alle 18-vuotiaat lapset).

Jos maksat jäsenmaksun useammasta henkilöstä niin kirjoita viestikohtaan ensin viitenumero ja sitten maksamasi henkilöiden nimet.

Mikäli osoitteesi on muuttunut, ilmoita uusi osoitteesi Ritvalle tai Jounille. (ks. sukuseuran toimihenkilöt)

Sukuseuran jäsenenä voivat olla myös kaikki Vaittisten jälkeläiset, vaikka sukunimi olisi muuttunut.

Vaittisten sukuseuran tietosuojaseloste

Seloste henkilötietojen käsittelytoimista hyväksyttiin Vaittisten sukuseuran hallituksen kokouksessa 17.11.2018 ja siihen tehtiin pieniä tarkennuksia jotka hyväksyttiin hallituksen kokouksessa 19.1.2019.

Seloste on luettavissa sukuseuran kotisivuilla www.vaittistensukuseura.fi

Korjaukset ja täydennykset sukukirjaan

Savo-Karjalan Sukututkimustoimisto

[ahti.kopperi\(at\)telemail.fi](mailto:ahti.kopperi(at)telemail.fi)

www.telemail.fi/ahti.kopperi

Kopperin kotisivuilta löytyy ilmoituslomake sekä ohjeet sen täyttöön ja lähettämiseen

Sukuseuran omat kotisivut

Parhaiten pysyt perillä sukuseuran tapahtumista vierailemalla säännöllisesti sukuseuran www-sivuilla. Sieltä saat aina tuoreimmat tiedot sukuseuran tapahtumista.

Sukuseuran kotisivuja hoitaa Jouni Vaittinen.

Jos sinulla on tiedotettavaa tai kysyttävää nettisivuista, ota yhteys Jouniin.

www.vaittistensukuseura.fi

Sukuseuran tuotteita

Sukukirja Vaittisten suku I-II, Porvoo 2012

Kirja sisältää kaikki Suomen Vaittiset, yhteensä 1984 sivua henkilöhakemistossa yli 30.000 nimeä
 hinta 130 euroa, sukuseuran jäsenille 110 euroa.
 Kirjaa jäljellä enää 37 kappaletta.
 Kirjoja saa Pirjolta, Timolta, Jounilta ja Ahdilta

Pöytästandaari (samanlainen kuin etusivulla)

Hinta 40 euroa, myytävänä 35 kpl.

Isännänviiri

Koko on 50x400cm (vain yhtä kokoa), lippukangas 155g
 Isännänviiri maksaa 60,00 euroa, myytävänä 1 kpl.
 Tilaukset jäsenrekisterin hoitajalta Ritva Vaittiselta.

Hintoihin lisäksi todelliset postikulut.

Sukuseuran toimihenkilöt

Pauli Vaittinen, puheenjohtaja
 044 988 2052
 vaittipauli(ät)gmail.com

Venemestarinkuja 1
 83700 POLVIJÄRVI

Jouni Vaittinen, varapuheenjohtaja
 050 5332 987
 jouni.vaittinen(ät)saunalahti.fi

Laaksolahdentie 11 L
 02730 ESPOO

Pirjo Vaittinen, hallituksen sihteeri
 040 770 8072
 pirjo.helena.vaittinen(ät)gmail.com

Nurmenkuja 4
 33820 TAMPERE

Irja Kettunen, hallituksen jäsen

Myllykoski, 0400 841 857

Timo Vaittinen, hallituksen jäsen

Joensuu, 0500 376 310

Laura Lehkonen, Kuopio, varajäsen

Heikki Vaittinen, Kotka, varajäsen

Ritva Vaittinen, jäsenrekisteri
 timo_ritva(ät)netti.fi

Joensuu, 0500 374 739